

Originál : angličtina

Č.: ICC-01/11
Datum: 27. června 2011

PŘÍPRAVNÝ SENÁT I

Před: Soudce Sanji Mmasenono Monageng, předsedající soudce
Soudce Sylvia Steiner
Soudce Cuno Tarfusser

SITUACE V LIBYJSKÉ ARABSKÉ DŽAMAHIRIJI

VEŘEJNÝ

Zatykač na Abdullaha Al-Senussiho

Dokument musí být oznámen v souladu se směrnicí 31 *Směrnice Soudu* následujícím:

Kancelář Žalobce

Pan Luis Moreno Ocampo, Žalobce
Paní Fatou Bensouda, zástupce žalobce

Zástupce obhajoby

Právní zástupci obětí

Právní zástupci žadatelů

Nezastoupené oběti

**Nezastoupení žadatelé o
účast/odškodnění**

Kancelář veřejného poradce pro oběti

**Kancelář veřejného poradce pro
obhajobu**

Zástupci států

Amicus Curiae

SPRÁVA SOUDU

Tajemník

Paní Silvana Arbia

Zástupce tajemníka

Pan Didier Preira

Útvar pro služby obětem a svědkům

Sekce podpory obhajoby

Sekce vazby

Sekce účasti obětí a náhrady škody

Ostatní

PŘÍPRAVNÝ SENÁT I (“Senát”) Mezinárodního trestního soudu („Soud“);

BEROUC NA VĚDOMÍ rezoluci 1970 přijatou jednomyslně Radou Bezpečnosti Organizace spojených národů dne 26. února 2011 a popisující situaci v Libyjské arabské Džamahiriji (“Libye”) od 15. února 2011 Žalobci Soudu, v souladu s článkem 13(b) Římského statutu (“Statut”);

BEROUC NA VĚDOMÍ žádost Žalobce “Prosecutor’s Application Pursuant to Article 58 as to Muammar Mohammed Abu Minyar GADDAFI, Saif Al-Islam GADDAFI and Abdullah AL-SENSUSSI” (“Žádost Žalobce ”)¹ podanou Žalobcem dne 16. května 2011, a kterou požadoval, *inter alia*, vydání zatykače na Abdullaha Al-Senussiho kvůli jeho údajné trestní odpovědnosti za spáchání vraždy a pronásledování civilistů jako zločinů proti lidskosti od 15. února 2011 dále na území Libye v, *inter alia*, Tripolisu, Benghazi, a Misratě, prostřednictvím libyjského státního aparátu a bezpečnostních sil, porušujíc tak článek 7(1)(a) a (h) Statutu a jako hlavní pachatel ohledně těchto zločinů v souladu s článkem 25(3)(a) Statutu;

PŘEZKOUMVŠE informace a důkazy (“Materiály”) poskytnuté Žalobcem v jeho žádosti s přihlédnutím ke standardu stanovenému v článku 58 Statutu pro určení, zda existují přiměřené důvody uvěřit tomu, že Abdullah Al-Senussi spáchal zločiny uváděné Žalobcem, a že jeho zatčení se jeví jako potřebné;

BEROUC NA VĚDOMÍ články 7(1)(a) a (h), 19, 25(3)(a) a 58 Statutu;

PŘIHLÍŽEJÍC k tomu že, na základě těchto Materiálů poskytnutých Žalobcem je Senát přesvědčený o tom, že věc proti Abdullahu Al-Senussimu spadá do jurisdikce Soudu a že neexistuje žádný zřejmý důvod nebo samozřejmý faktor, který jej nutí učinit svoji úvahu podle článku 19(1) Statutu k určení v této fázi přípustnosti věci proti Abdullahu Al-Senussimu, bez újmy vůči jakémukoliv napadení přípustnosti věci v souladu s článkem 19(2) Statutu;

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp a jeho dodatky.

PŘIHLÍŽEJÍC k tomu, že Senát shledal, že existují přiměřené důvody uvěřit, že po událostech v Tunisku a Egyptě, které vedly k odchodu jejich presidentů v počátečních měsících roku 2011, byla státní politika určována na nejvyšší úrovni libyjské státní mašinerie a byla zaměřená na zastrašení a potlačení, veškerými prostředky, včetně použití smrtící síly, demonstrací civilistů proti režimu Muammara Mohammeda Abu Mínyara Gaddafiho („Gaddafiho režim“), které začaly v únoru 2011;

PŘIHLÍŽEJÍC k tomu, že existují přiměřené důvody uvěřit, že v pokračování výše uvedené státní politiky, od 15. února 2011 do nejméně 28. února 2011 libyjské bezpečnostní síly,² dodržujíc konzistentně *modus operandi*, prováděly na území Libye útoky pro civilnímu obyvatelstvu účastnícímu se na demonstracích proti Gaddafiho režimu nebo osobám pokládaným za disidenty;

PŘIHLÍŽEJÍC k tomu, že ačkoliv přesný počet obětí v důsledku útoků nemůže být znám kvůli zakrývajícemu úsilí vynaloženému za účelem utajení spáchaných zločinů bezpečnostními silami existují přiměřené důvody uvěřit, že od 15. února 2011 a během období necelých dvou týdnů v únoru 2011, bezpečnostní síly zabily a zranily, jakož i zatkly a uvěznilly stovky civilistů;

PŘIHLÍŽEJÍC proto k tomu, že existují přiměřené důvody uvěřit, že systematické a rozsáhlé útoky, v pokračování státní politiky, zaměřené na civilní obyvatelstvo, které demonstrovalo proti Gaddafiho režimu nebo na osoby pokládané za disidenty proti režimu, nastaly ve smyslu článku 7(1) Statutu;

PŘIHLÍŽEJÍC zvláště k tomu, že existují přiměřené důvody uvěřit, že na území Libye a zvláště v Tripolisu, Misratě a Benghazi, jakož i ve městech v blízkosti Benghazi jako Al-Bayda, Derna, Tobruk a Ajdabiya, byly bezpečnostními silami spáchány vraždy představující zločiny proti lidskosti od 15. února 2011 do nejméně

² Výraz „Bezpečnostní síly“ je zde nadále používán pro definici libyjského bezpečnostního a vojenského systému, který zvláště zahrnuje libyjské ozbrojené síly a policii; vojenskou rozvědku; interní a externí bezpečnostní služby; revoluční výbory a jejich kanceláře; Revoluční gardu; Lidovou gardu; revoluční bojové milice; brigády a jednotky milice.

25. února 2011 bezpečnostními silami pod velením Abdullaha Al-Senussiho jako součást útoků proti civilním demonstrantům nebo údajným disidentům Gaddafiho režimu;

PŘIHLÍŽEJÍC také k tomu, že existují přiměřené důvody uvěřit, že od 15. února 2011 až do nejméně 28. února 2011, na různých místech libyjského území a zvláště v Benghazi, Tripolisu, Misrata a jiných sousedících městech, byly vykonány bezpečnostními silami pod velením Abdullaha Al-Senussiho nelidské činy, které závažně zbavily civilní obyvatelstvo základních práv kvůli politické opozici (ať již skutečné nebo domnělé) vůči Gaddafiho režimu;

PŘIHLÍŽEJÍC k tomu, že ve světle těchto Materiálů, existují přiměřené důvody uvěřit, že od 15. února 2011 až do nejméně 20. února 2011, Abdullah Al-Senussi vykonával funkci státního šéfa vojenské rozvědky, jednoho z nejmocnějších a nejúčinnějších nástrojů represe Gaddafiho režimu a orgánu státní bezpečnosti pověřeného sledováním vojenských táborů a příslušníků libyjských ozbrojených sil;

PŘIHLÍŽEJÍC k tomu, že existují přiměřené důvody uvěřit, že jakmile obdržel pokyn od Muammara Gaddafiho uplatnit plán na zastrášení a potlačení civilních demonstrací proti jeho režimu v Benghazi, Abdullah Al-Senussi využil svých pravomocí nad vojenskými silami, velel silám v Benghazi a přímo dával pokyny jednotkám k útoku na civilisty demonstrující ve městě;

PŘIHLÍŽEJÍC dále k tomu, že existují další přiměřené důvody uvěřit, že Abdullah Al-Senussi (i) měl úmysl uskutečnit objektivní prvky výše uvedených zločinů spáchaných ozbrojenými silami pod jeho kontrolou od 15. února 2011 až do nejméně 20. února 2011 ve městě Benghazi, (ii) věděl, že jeho jednání bylo součástí rozsáhlého a systematického útoku v souladu se stanovenou státní politikou proti civilistům považovaným za politické disidenty a (iii) byl si vědom své vedoucí role ve vojenské struktuře a své moci vykonávat plnou kontrolu nad svými podřízenými;

PŘIHLÍŽEJÍC podle toho, že existují přiměřené důvody uvěřit, že Abdullah Al-Senussi je trestně odpovědný jako hlavní pachatel za následující zločiny spáchané příslušníky ozbrojených sil pod jeho kontrolou v Benghazi od 15. února 2011 až do nejméně 20. února 2011, podle článku 25(3)(a) Statutu, jako nepřímý spolupachatel:

- i. vražda jako zločin proti lidskosti, ve smyslu článku 7(1)(a) Statutu a
- ii. pronásledování jako zločin proti lidskosti, ve smyslu článku 7(1)(h) Statutu;

PŘIHLÍŽEJÍC k tomu, že při neexistenci jakýchkoliv opačných informací existují důvody uvěřit, že Abdullah Al-Senussi je stále ještě šéfem libyjské vojenské rozvědky a v souladu s tím stále v pozici umožňující mu dávat pokyny vojenským jednotkám k páčání zločinů a ničení důkazů v souladu s plánem vytvořeným Muammarem Gaddafim v koordinaci s jeho vnitřním kroužkem zahrnujícím Saifa Al-Islama Gaddafiho, je Senát přesvědčen, že zatčení Abdullaha Al-Senussiho je potřebné pro (i) pro zajištění jeho dostavení se před Soud; (ii) pro zajištění toho, že nebude nadále využívat svoji moc pro ztěžování nebo maření vyšetřování a (iii) pro zabránění toho, aby nadále využíval svoji moc k páčání zločinů spadajících do jurisdikce Soudu;

Z TĚCHTO DŮVODŮ Senát

TÍMTO VYDÁVÁ zatykač na Abdullaha Al-Senussiho, jehož fotografie je připojena, narozeného 1949 v Súdánu, plukovníka libyjských ozbrojených sil a v současnosti šéfa vojenské rozvědky, dříve známé jako „Jamahiriya Security Organisation“.

Dáno v anglické a francouzské verzi, přičemž anglická verze je rozhodující.

/podepsáno/

Soudce Sanji Mmasenono Monageng

Předsedající soudce

/podepsáno /

Soudce Sylvia Steiner

/podepsáno/

Soudce Cuno Tarfusser

Datováno dnes v pondělí 27. června 2011

V Haagu, Nizozemsko